

התנועה הקבוצית מקיימת העקרון האחרון רק בנוגע לנקודת אחת - אמנם חשוב מאוד¹ עקרון עבודה עצמית השותפות והשוויון. אין עקרון זה מנצח כל חכמי חנוכהנו.

- באחת עשרה בא נחמיה אצלי וטיפר שהפריבטת וסירת פורפורה ניסו אחמול דרך חדשה - ממזרח יטבת וממערב החוף הסעודי. ירו אליהם במקלעים מהחוף. כשענו הפגיוזו אותם. השאלה היא אם לפרסם העובדה, כי יש להניח שהסעודים יפרסמו הדברים - וכדרכם יסלפו אותם. נדמה לי שיש לפרסמם. אבל ביקשתי את נחמיה לבשר ליעקב לשמוע גם דעתו. יעקב בא והתנגד לפרסום. א) יתכן שסעודים לא תפרסם. ב) כרגע יצוע בעולם שיש שקט במיצרי אילת. הפרסום יעורר כל מיני מחשבות. לא קיבלתי דעתו, כי העובדה התפרסם, ואין להעלים. יתכן שלא היינו צריכים לכתחילה לעשות זאת. אבל משנעשה - אין להעלימו.

הראיתי ליעקב ניסוח הצעותי לממשלה מחר. הוא מקבל אותן.

13.1.57, יום א' יא' שבט

כשיבת הממשלה נתקבלו אחרי וויכוח של 4 שעות הצעותי בענין מינוי מיני, השארוחנו בעזה והנאי מינוי חוף מיצרי אילת.

- בערב בסטונה וחצי בא אצלי לסינג רונזוולד ואשתו - ושותף עד קרוב לשהים עשרה. נחברר שהוריו היו פה בשנת 1914 ואמו קראה לבית שלה אי שם באמריקה בשם תל-אביב. סיפרתי על נסיוני בארץ מיום בואי - מעשי הדור הקודם,

מלהפנהו על עבודה עברית, על הנחלת הלשון העברית ושלטונה, על שמירה הבנה וצה.ל., על יסוד המדינה, מלחמת הקוממיות, העליה הגדולה, קשיים ובעיותיה, והשאלות והמשימות העומדות לפנינו עכשיו. אמר שחלק מהדברים ידועים לו - אך לא התקומם הקודמת. סיפר על גוסטב רוזנוולד מברמניה שבא בשנת 1933 לארה"ב, ומשנחתו עזרה להביא 650 רוזנוולדים לארה"ב. כגוסטב רוזנוולד, בן שמונים, נעשה אזרח אמריקני, וקראו לו למילמון ענה: האזרח רוזנוולד מדבר. אמרתי לו שאם כי אני מבין באותו זמן, אבל זוהי חוויה ליגלית בלבד, ואין בה כל שורש תרבותי, כי אותו גוסטב התבאר כשבעים שנה בחיותו ברטני, כשעה שיהודי הבא ארצה נעשה ביום הראשון אזרח והוא מרגיש שש לארצו ושרשיו עולים עד לאלפי שנים. רוזנוולד לא הסכים לכך - אם מתוך אינרציה או מתוך רצון שלא להויות בחביל שבין מצבו כאזרח ובין מצבנו כאזרח בסולדת יהודית, הוא הקשה על שאין אנו משקיעים המרץ והעקטנו בהשגת שלום נסיחתי להסביר חרקה החיסטורי והסוציאלי של שליטי ערב, ושהשלום אינו תלוי ברצוננו ובמאויינו, אבל הוא שאל - אחם שהתגברתם על כך הרבה מכשולים - מדוע לא חוכלו להתגבר על מכשול זה. אמרתי שהתגברנו על מכשולים טנימיים הקשורים בנו ושינינו אומי היהודים, ולא בכוחנו לשנות אומי הערבים, ולמי שעת א עלינו להתרכז ברצון טנימי, ככצרון טנימי, והשלום יבוא בזמנו.